

РЕШЕНИЕ

№ 1990

гр. В., 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 19 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кристиана Кръстева

при участието на секретаря Теодора К. Кирякова Костадинова
като разгледа докладваното от Кристиана Кръстева Гражданско дело № 20213110104250 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявен от Н. ХР. Н., ЕГН ***** с адрес гр. В., ж.к. „М.“, ул. „В.“ *** **срещу** ЗК „Л. И.” АД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „С. Ш.“ № 67А иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от **1047,79лева**, /след допуснатото изменение в размера на иска чрез неговото увеличение в с.з. от 10.11.21г./, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди на л.а «Мерцедес 200 ЦЕ», с рег. № ****, настъпили вследствие на ПТП реализирано на 27.11.2020г. в гр. В. по вина на водача на л.а. «Ситроен Джъмпер» с рег. № ****, застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», вкл. следните увреждания – броня предна облицовка, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба - 24.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: Собственик е на л.а «Мерцедес 200 ЦЕ», с рег. № ****. На 27.11.2020г. в гр. В., около 13.30часа, на ул.С. №2, изчаквайки в работещия си л.а. друг автомобил, а именно «Ситроен Джъмпер» с рег. № **** да паркира в дясната страна на улицата по посока на движението, бил ударен от последния при маневрата му на заден ход, тъй като водачът не се огледал. Бусът ударил със задната си част л.а. на ищеца - в предната броня в областта на регистрационната табела и буфера на бронята отляво на табелата. Страните съставили двустранен протокол за ПТП, в който водачът на буса – С. С., декларирал, че именно той е виновен за настъпилото ПТП. Л.а. на виновния водач бил застрахован по застраховка Гражданска отговорност при ответното дружество със застрахователна полица № 03018159 със срок на действие 12/05/2020г. - 12/05/2021г., действаща към датата на ПТП. Ищецът уведомил на 27.11.2020г. ответното дружество за настъпилото ПТП, като последният извършил оглед и заснемане на автомобила, след което съставил Опис на щета с № 003-5000-20-451963/27.11.2020г. Констатиран и описани били следните увредени детайли: броня предна облицовка. Във връзка с настъпилите увреждания на 10.12.2020г. ищецът получил застрахователно обезщетение в размер на 101,91лева. Недоволен от определения размер подал жалба. На 21.12.2020г. ответното дружество извършило допълнителен оглед, като описал увредени детайли: лайсна на броня предна – подмяна, броня предна – подмяна и

боядисване. На 12.01.2021г. ищецът получил допълнително по банковата си сметка сумата от 99,74лева за констатираните при втория оглед увреждания. Твърди, че за възстановяване на увреждането реално нужната стойност е 1000лева, като след приспадане на заплатената до момента сумата която следва да му бъде изплатена възлизала в размер на исковата претенция. Ето защо, понастоящем претендира застрахователно обезщетение в размер на сумата от 798,35лева действително необходима по възстановяване автомобила в състоянието от преди, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба. Искането е за уважаване на исковата претенция и присъждане на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който искът се оспорва по основание и размер. Счита, че не са доказани елементите на фактическия състав, противоправното и виновно поведение на водача на т.а., а оттам и отговорността на застрахователя. Не била налице причинно- следствена връзка между настъпилото ПТП и претърпените от ищеца вреди. Оспорва механизма на настъпилото ПТП, като и че ДКП нямал доказателствена стойност за установените от него факти. Сочи, че изплатеното застрахователно обезщетение покрива изцяло разходите за възстановяване на процесния л.а. Твърди, че претендираната от ищеца сума е силно завишена и не отговаря на действителния размер на щетите. Оспорва и предявения акцесорен иск. Искането е за отхвърляне на исковата претенция и присъждане на разноски.

В о.с.з. исковата молба и отговорът се поддържат от пр. представители на страните.

Съдът, след преценка на събраните по делото писмени доказателства и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа страна и достига до следните правни изводи:

Фактическият състав на така предявения осъдителен иск е очертан от нормата на чл. 432 КЗ /в сила от 01.01.2016г./ Съгласно чл. 432 КЗ увреденото лице има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” при спазване изискванията на чл.380 КЗ, т.е. след отправяне на писмена застрахователна претенция и предоставяне на пълни и точни данни за банкова сметка, по която да се извърши плащането. Следователно, за да бъде уважен искът и предвид правилата за разпределянето на доказателствената тежест по настоящия спор, нужно е ищецът да докаже при условията на пълно и главно доказване наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор «Гражданска отговорност» между собственика на увреждащия автомобил и ответника, в срока на действие на което е настъпило твърдяното застрахователно събитие, в резултат и в причинна връзка, с което са причинени твърдяните имуществени вреди, съответно техния размер.

На основание чл. 146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че между собственика на «Ситроен Джъмпер» с рег. №А1874 НС и ответника е било налице валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка «Гражданска отговорност»; че в срока на действие на застраховката е настъпило на 27.11.2020г. ПТП с участие на застрахования автомобил и този собственост на ищеца, в резултат на което л.а «Мерцедес 200 ЦЕ», с рег. № **** е увреден, за което ответникът е уведомен и е изготвил опис по щета; че по образуваната щета застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в общ размер на 201,65лева.

Страните не спорят относно фактите пораждащите претендираното право и следва да се приеме, че ищецът е лице, активно легитимирано по предявения иск, като собственик на увреденото МПС.

От своя страна ответникът, като застраховател по имуществена застраховка гражданска отговорност на виновния водач, е пасивно легитимиран по предявения иск, тъй като и застрахователното събитие е настъпило в срока на застрахователното покритие.

От приетите писмени доказателства се установява следното: На 27.11.2020г. е

настъпило ПТП с участието на л.а «Мерцедес 200 ЦЕ», с рег. № **** и т.а.«Ситроен Джъмпер» с рег. № ****, последният управляван от водача С. С.. Съставен е бил двустранен констативен протокол, в който е документирано, че виновен е водачът на т.а.«Ситроен Джъмпер». Протоколът е подписан от двамата участници, като за превозно средство 1 /виновният/ от водача на застрахования от ответника автомобил. Описани са видими щети по двата автомобила. На същата дата ищецът е уведомил ответника за настъпилото ПТП. Последният извършил оглед и заснемане на автомобила, след което съставил Опис на щета с №003-5000-20-451963/27.11.2020г., по която на ищецът било изплатено застрахователно обезщетение в общ размер на 201,65лева.

Ответникът е оспорил механизма на настъпилото ПТП с твърдения, че двустранния протокол за ПТП няма доказателствена стойност за установените от него факти. С оглед последиците от инцидента и предвид разпоредбите на чл.123, ал.1 от ЗДв.П вр. с чл.125 от ЗДв.П не е налице нормативно установено задължение за органите на КАТ да посещават мястото на ПТП и да съставят протокол за пътното произшествие. В този смисъл съставеният от участниците в ПТП и приложен по делото констативен протокол за ПТП, се ползва със специфична доказателствена сила, тъй като с подписа си водачът на МПС, който е признал вината си за инцидента, всъщност признава с обвързваща сила неизгодни за себе си факти. Отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ е функционално обусловена от тази на застрахования водач, поради което следва да се приеме, че изявлението на водача има доказателствена сила и по отношение на застрахователя. Да се приеме противното, респективно да се отрече доказателствената стойност на двустранния протокол за ПТП, означава да се допусне заобикаляне на разпоредбата на чл.125, т.7 от ЗДв.П вр. с чл.125а, ал.1 от ЗДв.П, изискваща при разногласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него, да се състави официален документ-констативен протокол за ПТП, изготвен служителите на службите за контрол на МВР, след посещение на място. Ето защо следва извода, че двустранният констативен протокол за ПТП от 27.11.2020г. е годно доказателство за установяване по отношение на ответника-застраховател, на застрахователно събитие и чия е вината за настъпването му, в случая на водача на т.а.«Ситроен Джъмпер» с рег. № ****.

Дори да не се възприеме горния извод, анализа на останалите събрани по делото доказателства сочи, че виновният за процесното ПТП водач е именно лицето управлявало автомобила, застрахован при ответника. В тази насока е заключението на назначената САТЕ, според което реалният и възможен механизъм на ПТП е пряк контакт между двете превозни средства, разположени едно зад друго, при което задното е в покой, а предното при маневра и движение на заден ход достига и удря спрялото ППС. По този начин водачът на т.а. неправомерно е предприел маневра на заден ход, в нарушение на чл.40, ал.1 ЗДвП- преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, ал.2 - по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. В резултат на това си виновно поведение е блъснал намиращия се зад него л.а собственост на ищеца. В съставения между участниците двустранен протокол за ПТП, опис по щета от застрахователя са документираны установените увреждания по МПС и от заключението на в.л. по изготвената САТЕ се установи, че тяхното причиняване се намира в причинно-следствена връзка с въпросното ПТП. По изложените съображения съдът намира, че вината за процесното ПТП се носи от водача на т.а.«Ситроен Джъмпер» с рег. № ****, респективно че са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по сключената застраховка «Гражданска отговорност».

От заключението на в.лице Ал.В. се установява още, че общата стойност за възстановяване на л.а. по средни пазарни цени за части и труд към деня на събитието, е в

размер на 1249,44лв.

Съдът кредитира заключението в неговата цялост, като компетентно дадено, изготвено въз основа събраните по делото доказателства и при съобразяване действащите цени по повод определяне на нужните разходи по отстраняване на причинените увреждания.

Не се споделя възражението на ответника за липса на специални знания на експерта, доколкото същият е вписан в списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл.401, ал.1 от ЗСВ, за съдебен район на Окръжен съд – В. за 2021г., като специалист „автотехнически и икономически експертизи“.

С оглед на всичко изложено, съдът констатира, че поведението на водача на застрахования при ответника т.а е било противоправно, тъй като така както е отбелязано и в изготвения протокол за ПТП, същият е виновния водач. Резултат от него е и причиняването на вреди на собственото на ищеца МПС. Събраните по делото доказателства налагат извод, че исковата претенция се явява доказана в своето основание.

При определяне размера на дължимото обезщетение съдът съобразява разпоредбата на чл.386, ал.2 КЗ, според която обезщетението следва да е равно на действително претърпяните вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност, каквато хипотеза не е налице. Размерът на реалната стойност на вредата в случая следва да се определи по средни пазарни цени към датата на увреждането. Принципът на пълната обезвреда, действащ и по отношение на застрахователя, чиято отговорност е реципрочна на тази на делинквента, изисква обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество. Това е определението на понятията дадено в разпоредбата на чл. 402 КЗ- възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество. В този смисъл е и константната задължителна практика на ВКС по чл. 290 ГПК, която макар и формирана при действието на КЗ /отм./ е приложима, тъй като принципът на обезвредата възприет от отменения закон е възпроизведен и в новия закон /пр. решение № 235/27.12.2013г. по т. д. № 1586/2013г. на ВКС, II ТО, решение № 209/30.01.2012г. на ВКС по т. д. № 1069/2010г., II ТО, определение № 156/27.03.2015г. по т. д. № 1667/2014г. на ВКС, II т. о. и други/. Според заключението на в.л. по САТЕ сумата нужна за ремонт на увредената вещ по средни пазарни цени за части и труд към деня на събитието е в размер на 1249,44лв. От тази сума следва да бъде приспадната общо платената до момента от застрахователя в размер на 201,65лева. Така исковата претенция се явява доказана до заявения размер от 1047,79лева. Исковата сума следва да се присъди, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба - 24.03.2021г. до окончателното изплащане на определеното обезщетение, така както е било поискано.

По разноските:

Ищецът е представил списък по чл. 80 ГПК, съобразно който размерът на претендираните разноски възлиза на сумата от 750лева, от които 50лева- платена ДТ, 200лева - депозит на вещо лице и 500лева платено адв. възнаграждение, съобразно представен договор за правна помощ от 08.11.2021г. Предвид изхода на спора, тези разноски в цялост следва да се поемат от ответника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л. И.” АД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „С. Ш.“ № 67А **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. ХР. Н., ЕГН ***** с адрес гр. В., ж.к. „М.“, ул. „В.“ *** сумата от **1047,79лева**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди на л.а «Мерцедес 200 ЦЕ», с рег. № ****, настъпили вследствие на ПТП реализирано на 27.11.2020г. в гр. В. по вина на водача на т.а. «Ситроен Джъмпер» с рег. № ****, застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», вкл. следните увреждания – броня предна облицовка, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба - 24.03.2021г. до окончателното изплащане на сумата, **на основание чл. 432, ал.1 КЗ.**

ОСЪЖДА ЗК „Л. И.” АД, ЕИК **** **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. ХР. Н., ЕГН ***** сумата от **750лева**, представляваща сторени по делото съдебно- деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Окръжен съд В. в двуседмичен срок от връчване препис на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____